

Zamyslenia na týždeň po 15. nedeli po Svätej Trojici

Pondelok 10. septembra 2018

Piesne: ES č. 560, 264

Text: 2Tim 1, 1 – 7

„1Pavel, z Božej vôle apoštol Krista Ježiša podľa zaslúbenia života, ktorý je v Kristovi Ježišovi - 2Timoteovi, milovanému synovi. Milosť, milosrdenstvo, pokoj od Boha Otca a od Krista Ježiša, nášho Pána. 3Ďakujem Bohu, ktorému s čistým svedomím slúžim v šľapajach predkov, keď sa neprestajne rozpomínam na teba v modlitbách, vo dne aj v noci - 4a pripomínajúc si tvoje slzy, túžim ťa vidieť, aby som bol naplnený radosťou, 5pripomínajúc si tvoju nepokryteckú vieru, ktorá prebývala najprv v tvojej starej matke Loide a v tvojej matke Eunike, ale presvedčený som, že aj v tebe. 6Preto ti pripomínam, aby si roznechoval v sebe dar Boží, ktorého sa ti dostalo, keď som kládol ruky na teba. 7Boh nám zaiste nedal ducha bojzlivosti, ale (ducha) moci, lásky a sebaovládania.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V našom svätom texte máme pred sebou slová apoštola Pavla, ktoré adresuje svojmu spolupracovníkovi Timoteovi, ktorého oslovuje ako svojho syna – myslíme tu synovstvo v duchovnom zmysle (1Tim 1, 2). V zmysle troch medzitulokov sa pristavíme pri troch oblastiach textu: Pozdrav: vďaka Bohu za Timoteovu vieru, Smelé vyznávanie kresťanskej pravdy a Pavel sa v pozdrave predstavuje ako z Božej vôle apoštol Krista Ježiša. Vieme, že ako mladík bol Pavel na úplne inej strane a k nemu podkladali rúcha tí, ktorí kameňovali Štefana. Neprehliadnime túto skutočnosť – aj jeho zmenu mena Saul na Pavel. Pavlov príbeh je ukázkou Božej lásky a milosti. V texte pod ďalším medzitulkom nám dáva apoštol nazrieť do situácie, v ktorej sa práve nachádza. Je väzňom v Ríme, ale to prvé, o čom informuje mladšieho spolupracovníka, je vďaka Bohu, ktorému slúži v šľapajach predkov, neprestajne sa rozpomínajúc na Timotea v modlitbách, na jeho slzy zrejme pri poslednom lúčení, pri odchode do väzenia. Vyjadruje túžbu po stretnutí s Timoteom ako veriacim človekom, ktorého stará matka Loida i matka Eunika boli veriace, otec vraj ostal pohanom. Radosť naplňuje jeho srdce, keď sa teší na stretnutie s človekom, o ktorom je presvedčený, že stojí pevne v „nepokrytekej viere“. Nastúpil do radu veriacich v rodine. Táto nepokrytecká viera bola ako drahocenný poklad v srdci mladého pracovníka v diele Pánovom. A apoštol nielen chce, aby v Timoteos zotrval, ale aby ju aj šíril. Medzitulok: Smelé vyznanie kresťanskej pravdy – plne platí aj pre nás, ktorí sa zamýšľame nad odkazom apoštola svojmu mladšiemu

spolupracovníkovi. Máme rôzne dary, slúžme nimi. Pánova cirkev potrebuje aj našu službu. Ani nám Boh nedal ducha bojzlivosti, ale ducha moci a lásky a sebaovládania. Len ak vytrváme v nepokryteckej viere, budeme môcť na sklonku cesty Domov vyznať s apoštolom a iste i Timoteom a jeho najbližšími: Dobrý boj som dobojoval, vieru zachoval. Už mi je pripravený veniec spravodlivosti. Amen.

Modlitba:

Trojediný Pane Bože, Otče a Duchu Svätý, v Trojici jeden Boh požehnaný naveky. Ty si nás stvoril, Bože Otče, a v Kristovi prijal za svoje dieťky. V Tvojom svätom mene, Pane Bože Duchu Svätý, tvoríme v cirkvi spoločenstvo, ktorého Ježiš je Pánom i Hlavou. Prosíme, Bože Otče, Synu i Duchu Svätý o nepokryteckú vieru, ktorou vedení by sme sa priznali k Tebe, mladších privádzali – a tak ako jedna rodina vo viere, láske, príkladným životom boli nasledovníkmi apoštola a jeho spolupracovníka v diele na Tvojej vinici – cirkvi svätej. Amen.

Mgr. Tomáš Gáll, evanjelický a. v. duchovný na dôchodku, Bratislava